

Joachim Roman Bar

Śp. O. Władysław Stanisław Rymarz
(1908-1979)

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawno-historyczny 23/1-2, 238-240

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

w tej materii poniosła nauka polska w porównaniu ze stanem przedwojennym. Niejednokrotnie więc musiał opierać się na wtórnych źródłach bez możliwości sprawdzenia tekstu oryginalnego.

Przeglądając współczesną literaturę naukową historyczno-kanoniczną, historyczno-kościelną należy bez wątpienia stwierdzić, że autorzy korzystają z dziesięciotomowego dzieła J. Sawickiego i często się na nim opierają. Można więc wyciągnąć wniosek, że publikacja tej serii spełniła swoje zadania zgodnie z zamiarem J. Sawickiego. Stała się punktem wyjścia i drogowskazem dla dalszych badań naukowych oraz poszukiwań. Jak sam przyznaje, nie do wszystkich materiałów potrafił dotrzeć. Zrobił jednak to, co człowiek w tych warunkach może dokonać. Wskazywał zawsze, gdzie należy dalej szukać i jakimi drogami można do odnośnych materiałów dotrzeć.

Na tym jednak nie kończy się dzieło dokonane przez prof. Jakuba Sawickiego w dziedzinie synodów w Polsce, albowiem pozostawił w spadku kompletne materiały dotyczące reszty synodów krakowskich, jak również bardzo cenne fotokopie rękopisów spalonych w Bibliotece Zamojskich, gotowy materiał statutów lwowskich i żmudzkich tzn. zestaw tekstów, które wystarczy tylko omówić, w tym unikat z XVII w. prawdopodobnie 1636 r. Mówię prawdopodobnie, ponieważ powyższe dane przekazywał mi w ustnej rozmowie odbytej w jego mieszkaniu 14 grudnia 1978 r., tej ostatniej daty nie był zupełnie pewien.

Niewątpliwie kolosalny był wkład osobisty Jakuba Sawickiego w dokonane dzieło i tutaj nie można mu odmówić wielkiej zasługi dla nauki. Dzięki swej wytrwałej i konsekwentnej pracy wszystko, co zdołał przygotować, publikował i dzięki temu niejeden cenny dokument uratował. Zrobił dużo, bardzo dużo i za to należy mu się uznanie i wdzięczność. Przekazał pałeczkę w ręce następców, którzy posiadając ten drogowskaz mogą posuwać badania dalej.

Ks. Marian Al. Żurowski

ŚP. O. WŁADYSŁAW STANISŁAW RYMARZ (1908—1979)

W Bytomiu dnia 12 marca 1979 r. umarł śp. ksiądz Władysław (w zakonie) Stanisław Rymarz, kapucyn, b. starszy wykładowca na Wydziale Prawa Kanonicznego ATK w Warszawie.

Urodził się o. Rymarz dnia 8 czerwca 1908 r. w Kombornii, woj. krośnieńskie, jako syn Kazimierza i Katarzyny z d. Kasprzyk. W Seminarium Serafickim OO. Kapucynów w Rozwadowie przebywał w latach 1926—1927. Wstąpił do nowicjatu kapucynów 20 VIII 1927 r. w Sędziszowie Mię., śluby czasowe złożył 21 VIII 1928 r., śluby uroczy-

²¹ J. S. *Conc. Pol.* T. IX Wrocław 1957, Od Autora s. IX oraz J. S. *Conc. Pol.* T. VIII dz. c. s. XI i XII.

ste 8 IX 1931 r. w Krakowie. Maturę gimnazjalną zdał w Państwowym Gimnazjum im. Nowodworskiego w Krakowie 16 V 1934 r. Filozofię i teologię studiował w seminarium swego zakonu w Krakowie, święcenia kapłańskie przyjął 29 VI 1933 r.

Po ukończeniu zwykłych studiów filozoficzno-teologicznych w 1934 r. udał się do Rzymu i tu w Pap. Uniwersytecie Gregoriańskim oddał się studiom prawa kanonicznego (1934—1937). Stopień doktora otrzymał na podstawie rozprawy „De potestate dispensativa superiorum Ordinis Fratrum Minorum in seraphicae regulae praeceptis”, ogłoszonej drukiem w 1959 r. Następnie studiował prawo cywilne, najpierw w Krakowie na Uniw. Jagiellońskim od 1938 r., potem na KUL w latach 1944—1947, uzyskał tytuł magistra praw 28 IX 1947 r. W latach 1948—1952 studiował na Uniw. Wrocławskim muzykologię i równocześnie w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej na Wydziale Pedagogicznym. Obydwie uczelnie ukończył, uzyskując tytuł magistra filozofii w zakresie muzykologii i stopień zawodowy dyplomowanego artysty muzyka. Należy jeszcze wspomnieć, że podczas studiów w Rzymie ukończył w 1935/36 r. studium archiwalne w Archiwum Watykańskim.

Pracę pedagogiczną rozpoczął o. Rymarz zaraz po powrocie z Rzymu w 1937 r. Wykładał prawo kanoniczne i teologię moralną w studium filozoficzno-teologicznym swego zakonu w Krakowie (1937—1940), w Sędziszowie (1940—1941), znowu w Krakowie (1952—1962), w Rozwadowie (1964—1965), w Sędziszowie (1965—1969). Nadto przez trzy lata (1945—1948) był profesorem teologii moralnej i wiceoficjałem w Pelplinie. W lecie 1948 r. został powołany do Wrocławia na stanowisko profesora prawa kanon. w Wyższym Seminarium Duchownym oraz obrońcy węzła małżeńskiego w tamtejszym Sądzie Duchownym. Równocześnie od listopada 1948 r. do października 1950 r. pełnił we Wrocławiu funkcję przełożonego domu zakonnego i proboszcza parafii św. Augustyna.

W latach 1950—1952 wykładał prawo kanon. w Wyższym Seminarium Duchownym diecezji opolskiej w Nysie i równocześnie przez rok 1951/52 teologię moralną w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Franciszkanów na Karłowicach we Wrocławiu. Później wykładał teologię moralną u OO. Cystersów w Wąchocku (1952—1953), w Mogile (1953—1960) i w Szczyrzycu (1957—1960). Od października 1963 r. do września 1971 r. był zajęty na Wydziale Prawa Kanonicznego w Warszawie jako starszy wykładowca. Wykładał prawo publiczne Kościoła.

Należy jeszcze wspomnieć, że o. Rymarz przez 12 lat (od 1953 r.) pełnił funkcję konsultora do spraw małżeńskich super rato w Sekretariacie Prymasa Polski. Opracował 114 spraw, bardzo wnikliwie, gdyż był dobrym znawcą prawa małżeńskiego.

Zajęty studiami własnymi przez wiele lat, a następnie pracą pedagogiczną obejmującą znaczną ilość godzin tygodniowo, a równocześnie pracą kapłańską w okresie powojennym, gdy był brak duszpasterzy,

nie mógł już o. Rymarz poświęcić więcej czasu na pracę ściśle naukową. Wydał jednak drukiem swą rozprawę doktorską i ogłosił kilka wartościowych artykułów na temat prawa małżeńskiego, głównie o nadzwyczajnej formie zawierania małżeństwa. Artykuły publikował w czasopismach: Dyrektor III Zakonu, Laurentianum (Roma), Prawo Kanoniczne.

R.i.p.

O. Joachim Roman Bar OFMConv.